

Foto Marcel Molle

(mijn nieuwe...Horloge) Marcel Molle

Alle details kloppen, alles is precies. Alleen al zoals het bandje sluit. Hoe het glas geslepen is en spiegelt, hoe hij zichzelf opwindt. Hoe zoveel functies in dat ene kleine kastje zijn geprotst. Ik heb er wel eens met een vergrootglas boven gehangen: zoveel radertjes! Fotografen hebben dat vaker, die voorliefde voor techniek. De schoonheid van een Leica of een Hasselblad maakt bijna dat je een betere foto neemt.

Ik vind het ook een pre dat het een Nederlands horloge is. Dat er DON staat in plaats van THU, ook al weet je dat het donderdag betekent. En de exclusiviteit, die is ook belangrijk. Het is een Steiner. Alleen verkrijgbaar in Steiners winkeltje in Maastricht. En hij is genummerd: dit is nummertje 24, van de vijftig.

Twee maanden geleden moest ik voor deze rubriek naar Maastricht, om Frans Timmermans te fotograferen. Toen ben ik langsgesgaan om mijn oude horloge, ook een Steiner, te laten repareren, want die was gevallen. Daar zag ik de nieuwe collectie. Die vond ik heel, heel erg mooi. Ik heb ontzettend lang getwijfeld. Het was heel veel geld. Voor veel mensen twee maandsalarissen, voor sommigen drie. Ik had het geld wel, maar de vraag was: kan ik zoveel geld uitgeven aan iets dat alleen maar uiterlijke schijn is? Ik bedoel: ik had het ook op de spaarrekening van mijn kinderen kunnen zetten, voor hun studie. Of ik had het aan een goed doel kunnen overmaken, een hele lange vakantie vieren, of een nieuw bankstel kopen.

Dat heb ik allemaal niet gedaan. Op een ochtend werd ik wakker en dacht ik: nu ga ik het doen. Ik ga het kopen.

Dat mijn oude horloge nog een behoorlijke inruilwaarde bleek te hebben, speelde een rol. Maar wat het vooral was: ik vind een heleboel dingen mooi, maar altijd scheelt er wel iets. Aan dit horloge heb ik nog niets kunnen ontdekken wat me tegenaan staat. En ik weet ook zeker dat ik niet volgende week een horloge ga tegenkomen waarvan ik zeg: shit, dit vind ik eigenlijk mooier.

Nog iedere keer als ik het omdoe en de groene wijzerplaat zie spiegelen, denk ik: jeetje, wat mooi! Voor het eerst in m'n leven heb ik iets gekocht dat ik compromisloos mooi vind.

Leen Vervaeke